

Sygn. akt II KO 60/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie rozpoznania zażalenia

R. K.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 29 czerwca 2018 r., PR Ds. [...] o umorzeniu śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r.,
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt II Kp [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 października 2018r., sygn. akt II Kp [...], Sąd Rejonowy w S., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie zażalenia R. K. na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek umotywowano tym, iż w przedmiotowej sprawie „podmiotem postępowania, są m.in. pracownicy i sędziowie Sądu Okręgowego w Ł.”, co może wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu Rejonowego w S., który to sąd jest właściwy do rozpoznania przedmiotowego zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w S. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w S. stanął przed koniecznością rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków m.in. przez pracowników i sędziów Sądu Okręgowego w Ł.

Zważywszy na to, że Sąd Okręgowy w Ł. jest sądem odwoławczym od orzeczeń wydanych przez Sąd Rejonowy w S., a przedmiotem postępowania są m.in. czynności podejmowane przez sędziów i pracowników tegoż Sądu, w związku z wnioskiem o wznowienie postępowania, w tym zagubienie, zdaniem skarżącego, części dokumentów. Oczywiście jest, iż ta okoliczność, sama w sobie, nie może być postrzegana jako mająca wpływ na swobodę orzekania sędziów sądu właściwym do rozpoznania tego zażalenia. Jednak u samego zainteresowanego, jak i w odbiorze społecznym, mogłaby powodować przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w obiektywny sposób.

Dostrzec należy i to, że 9 sędziów Sądu właściwego złożyło oświadczenia w trybie art. 41 i art. 42 k.p.k.

Stąd też w tym przypadku, z daleko idącej ostrożności, przyjąć można, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży, aby sprawę tę rozpoznawał inny równorzędny sąd, wolny od takich zaszłości.

Takim Sądem jest z pewnością Sąd Rejonowy w S., jako usytuowany poza granicami właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Ł.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

